

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 20. marts 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 7. februar 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 204 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Vigsø Bagge (SF).

Ansvarlig: lth
Sagsnr. 2014 - 1169

Spørgsmål nr. 204:

"Mener ministeren, at det er rimeligt, at det trods DNA-beviser er næsten umuligt at få omstødt et faderskab, hvis begæringen først fremsættes 6 måneder efter fødslen?"

Svar:

Hovedhensynet bag reglerne i børneloven om behandlingen af faderskabs-sager er, at et barn så vidt muligt skal have en far. Det anses således generelt for bedst for et barn, at det retligt har to forældre. Det skal derfor som udgangspunkt søges fastslået, hvem der er barnets genetiske far. Loven har på denne måde fokus på hensynet til barnet, mens hensynet til forældrene kommer i anden række.

Udgangspunktet om fastslåelse af genetisk faderskab fraviges, når barnet fødes i et ægteskab, eller en mand accepterer at være far til barnet. Udgangspunktet fraviges endvidere af den såkaldte "anerkendelseslære". Anerkendelseslæren indebærer, at hverken barnets mor eller far vilkårligt skal kunne anfægte faderskabet, navnlig ikke når de med kendskab til eller for-modning om, at manden ikke er barnets genetiske far, alligevel har behandlet barnet som mandens barn.

Reglerne om faderskab bygger således på en række overordnede hensyn og en balancering af disse og parternes interesser over for hinanden. Jeg er enig i disse overordnede hensyn, som har som overordnet fokus at tage hensyn til, hvad der generelt må antages at være for bedst for barnet.

I forhold til spørgsmålet om genoptagelse af faderskabssager mener jeg, at det generelt er vigtigt for et barn, at hverken dets far eller mor i forbindelse med afslutningen af et parforhold har fri mulighed for at søge faderskabet ændret med den virkning, at barnets bånd til sin far ophæves, navnlig ikke i situationer hvor parterne har behandlet barnet som barn af manden. Ved afgørelsen af en anmodning om genoptagelse af en faderskabssag skal myndighederne derfor foretage en konkret vurdering af parternes forhold og interesser i, at faderskabet genovervejes, eller at det fastholdes, selvom der foreligger oplysninger om, at den pågældende mand ikke er genetisk far til barnet.

Jeg skal i den forbindelse understrege, at faderskabslovgivningen allerede forud for børneloven fuldt ud tog højde for muligheden for at foretage rets-genetiske undersøgelser, herunder DNA-test, og at dette er videreført i de gældende regler.

De problemstillinger, der ligger til grund for spørgsmålet, og de konkrete sager, der har været omtalt i medierne, har naturligvis gjort indtryk på mig, og de vil indgå i ministerietsovervejelser om eventuelle ændringer på faderskabsområdet.

De regler om faderskab, som dette svar bygger på, er beskrevet i vedlagte notat.

Manu Sareen

/ Malene Vestergaard

Bilag: Notat om de relevante regler i børneloven om faderskab